

Derleme Makaleler

Pharmacia-JTPA
27: 58(1), 23-29, 1987

VANADAT'IN FARMAKOLOJİK VE BİYO-KİMYASAL ÖNEMİ

V.Melih ALTAN(*)

Nilgün ALTAN(**)

Yusuf ÖZTÜRK(***)

Nuray YILDIZOĞLU(*)

ÖZET:

Vanadat'ın farmakolojik ve biyokimyasal etkilerine ilişkin araştırmalar özellikle son on yilda büyük bir ivme kazanmıştır. Na^+/K^+ -ATPaz'ı inhibe ettiği gösterildikten sonra vanadat'ın, sodyum pompasının fizyolojik bir inhibitörü olduğu ve bir tür endojen digital işlevi gördüğü öne sürülmüştür. Öte yandan vanadat ile ilgili araştırmaların, kardiyak glikozidlerin günümüzde bile kesinlik kazanamayan pozitif inotropik etkilerinin mekanizmasının aydınlatılmasına katkıda bulunacağı umulmuştur. Ancak çeşitli nedenlerden ötürü, her iki yaklaşımın da doğruluğu kanıtlanamamıştır.

THE PHARMACOLOGICAL AND BIOCHEMICAL SIGNIFICANCE OF VANADATE

SUMMARY:

Research on the pharmacological and biochemical actions of vanadate has increased during the past ten years. Following its discovery as an inhibitor of Na^+/K^+ -ATPase, vanadate was claimed to a physiological inhibitor of the sodium pump, representing some sort of endogenous cardiac glycoside. It was also the hope that vanadate could help to clarify the yet unproven mechanism of positive inotropic action of cardiac glycosides. Both suggestions have failed due to several reasons.

Na^+/K^+ -ATPaz enzime ilişkin çok sayıda kinetik çalışmada farklı kaynaklar ve sağlanan ve farklı saflık derecelerinde ATP kullanan araştırmacılar, anormal ölçüde nitelenebilecek kadar farklı sonuçlar elde ettiler. Araştırmacıların çoğunun Sigma firmasının ürettiği ATP'yi kullandığıını gözlemleyen Harvard Üniversitesinden Dr. Cantley sonuçlardaki farklılığı söyle

edilen firmanın ürettiği ATP'ler içinde bulunması olası bir kirliliğin yolaçabileceğini düşündü. Cantley ve ark., 1977 de Sigma firmasının ürettiği ATP'den saflaştırarak izole ettileri bir maddenin Na^+/K^+ -ATPaz'ı güçlü bir şekilde inhibe ettiğini gösterdiler, sonrasında bu maddenin sodyum ortovanadat (Na_3VO_4) olduğunu saptadılar(1).

(*) Ankara Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Anabilim Dalı, Tandoğan-ANKARA.

(**) Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Eteler-ANKARA.

(***) Anadolu Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Anabilim Dalı, Tepebaşı-ESKİ ŞEHİR

Memelilerde birçok dokuda bulunması ve çeşitli Na^+/K^+ -ATPaz preparatlarını mikromolar ve nanomolar konsantrasyonlarda inhibe edebilmesi(2) gibi özellikleri kısa bir süre içinde vanadat'a sodyum pompasının endojen regülatörü görevinin yakıştırılmasına yol açtı.

Bilindiği gibi kardiotonik glikozidlerde, sodyum pompasının biyolojik eşdeğeri sayılan Na^+/K^+ -ATPaz'ı özgür bir şekilde inhibe ederler ve de en belirgin farmakolojik özellikleri olan pozitif inotropik etkilerinin de, sodyum pompasının özgür inhibisyonu sonucu oluştuğu varsayılmıştır(3). Vanadat'ın da Na^+/K^+ -ATPaz üzerinde benzer etkinlik göstermesi ve izole papiller kasta beta-adrenozeptörleri uyarmaksızın kasılma gücünü artırmaması, spekulatif bir yaklaşımla, vanadat'ın bir tür endojen kardiotonik glikozid olabileceği varsayılmıştır(4,5). Aradan geçen çok kısa bir süre içinde vanadat'ın bu tür bir etkinliği olmadığı anlaşıldı, ancak bu varsayılmış ve sonrasında elde edilen bulgular vanadat'ın fizyolojik, biyokimyasal ve farmakolojik rolünü aydınlatmaya yönelik çalışmaların birdenbire hızlanmasını sağladı.

Vanadyum, molekül ağırlığı 50.9 olan bir eser elementidir. Bileşiklerinde +3, +4, + 5 oksidasyon basamaklarında bulunur. Oksijen, hava ve oksidleyici ajanlar (örn. diamid) varlığında vanadyum + 5, askorbik asid gibi indirgeyici ajanlar varlığında + 4 değerlidir. pH 7.4 deki fizyolojik koşullarda + 5 değerlikli vanadyum anyonik şekli olan vanadat (VO_3^- , VO_4^{3-}) kökünde, + değerlikli vanadyum ise vanadil (VO_2^+) kökünde bulunur.

Vanadyum sığanlar ve tavuklarda esansiyel bir maddedir. Bu hayvanlarda vanadyum yoksunluğu büyümeyenin inhibisyonuna, plazma kolesterol düzeylerinin artmasına, üreme yeteneğinin azalmasına ve kemiklerde malformasyona yol açar. Yalnız hemen belirtmek gereklidir ki, bu hayvanlarda yoksunluk semptomlarının ortaya çıkması için dietle alınan vanadyum'un dietin g'ı başına 10-100 ng dan az olması gereklidir. Vanadyum'un insanlarda esansiyel

olup olmadığı henüz tüm açıkhlığıyla anlaşılamamıştır. Hastane dietlerinde genellikle dietin g'ı başına 20-50 ng bulunur ve günde alınan toplam miktar 12.4-28 ug kadardır. Bu miktar bazı hayvanlarda yoksunluk semptomlarının oluşumuna yol açabilir. Görünüşte insanların vanadyum gereksinimi daha da azdır(6,7).

Meslekleri gereği kronik olarak vanadyum'a maruz kalan bireylerin idrarlarında yüksek konsantrasyonlarda vanadyum bulunur. Bu insanların tınaklarında sistin konsantrasyonlarının da belirgin ölçüde azaldığı saptanmıştır. Çok yüksek dozlarla olası görülen vanadyum intoksikasyonu ise gastrointestinal semptomlar, pnömoni, konjonktivit, anemi ve dilde yeşil renk ile karakterizedir(5,8,9).

Son yıllarda yapılan bir araştırmada plazma vanadyum düzeylerinin manik-depresif hastalarda normal bireylere oranla oldukça yüksek olduğu saptanmıştır(10). Ayrıca, üremi olgularında da serum vanadyum konsantrasyonlarının belirgin ölçüde yüksek bulunduğu bildirilmiştir(11). Eğer sözü edilen bulgular başka araştırmalarla desteklenirse durum klinik açıdan oldukça ilginçleşecektir. Çünkü vanadat oldukça güçlü bir vazokonstriktör maddedir ve bu etkinliğini özellikle koroner arterler üzerinde gösterir(5). Gerçekten de, progresif böbrek yetmezliği olan hastalar genellikle hipertansiyondan yaktırırlar ve bunlarda koroner kalp hastalarının sikliği yüksektir.

Vanadyum'un serum düzeyleri uygulanan ölçüm yöntemlerine göre oldukça büyük farklılıklar göstermektedir(5). Atomik absorbсиyon spektrometresi ve emisyon spektrografi ile bulunan serum vanadyum düzeyleri 400 ng/ml dir(8,11). Ancak bu yöntemlerin güvenilir vanadyum ölçümü yapabilmek için yeterince duyarlı olmadığına ilişkin kuşkular da vardır. Günümüzde nötron aktivasyon analiz yöntemi vanadyum ölçümü için en geçerli yöntem olarak kabul edilmektedir. Bu yönteme göre normal bireylerde serum vanadyum konsantrasyonları 0.1-1.0 ng/ml dir(5). Bu nedenle yukarıda sözü edilen klinik çalışmaların sonucu, insanlarda

vanadyum intoksikasyonunun çok seyrek olarak olduğu da göz önünde tutularak oldukça titiz bir şekilde değerlendirilmelidir. Örneğin, kronik olarak vanadyum'a maruz kalan işçilerle yapılan bir araştırmada serum düzeyleri ortalama 2.9 ng/ml olarak saptanmasına karşın toksik belirtilere rastlanmamıştır(12). Öte yandan çeşitli organlardaki vanadyum düzeyleri, kandaki düzeylerine oranla çok yüksektir. Sonuç olarak, insanlarda vanadyum'un biyolojik önemi henüz iyi anlaşılamamıştır.

Vanadat (NH_4VO_3 , Na_3VO_4) mikromolar konsantrasyonlarda bile çeşitli deney hayvanlarından hazırlanan ventrikül preparatlarında güçlü pozitif inotropik etkinlik gösterir(4,13-16). Vanadat'ın bu etkisi günümüzden yaklaşık 75 yıl önce Jackson adlı bir araştırcı tarafından saptanmış ve "dijital'e oldukça benzer etki" olarak tanımlanmıştır(16). Vanadat'ın pozitif inotropik etkisi beta-adrenoseptörlerin stimülasyonuyla ilgili değildir. Çünkü beta-adrenerjik reseptör blokerleri bu etkiyi antagonize etmemektedir(15,17). Ayrıca, simetidin ve mepiramin de pozitif inotropik etkinin önlenmesinde etkisiz olduklarından histamin'in H_1 ve H_2 reseptörleriyle de bağlantılı değildir(15). İlginc olarak vanadat kobay ve kedide atrial preparatlarda ventriküler preparatlarda oluşturduğu etkinin bütünüyle tersi bir etki göstererek negatif inotropiye neden olmaktadır. Bu farklılığın nedeni bazı araştırcılarca, çeşitli hayvan türlerinde atrial T-sisteminin ventriküle oranla çok daha az önemli olmasına bağlanmaktadır. Ayrıca, henüz anlaşılmamakla birlikte atriumun yapısal bazı karakteristiklerinin de bu etkinin oluşumunda rol oynadığı öne sürülmektedir. Gerek atrial gerekse ventriküler kastan saflaştırılan Na^+/K^+ -ATPaz enziminin vanadat tarafından inhibe edilmesi bu maddenin atrial ve ventriküler kaslarda oluşturduğu farklı etkilerin Na^+/K^+ -ATPaz üzerindeki etkinliğinin zıt olmasından kaynaklanmadığını göstermektedir(13,14,18).

Vanadat çok düşük konsantrasyonlarda bile sıçanlarda belirgin diüreze neden

olur (19,20). Ancak kedi ve köpeklerde idrar hacmini azaltır ve bu etkisine güçlü vazokonstriktör etkisi sonucu ulaşan hipertansiyon eşlik eder (21,22). Vazokonstriktör etkisi büyük bir olasılıkla düz kaslar üzerindeki direkt etkisine bağlıdır (23,24). Bu etkisi nedeniyle intakt hayvanlarda vanadat'ın inotropik etkisini değerlendirmek oldukça güçtür. Çünkü özellikle koronerlerde oluşturduğu belirgin vazokonstriksiyon kalp atımında azalmaya ve myokardın kasılma gücünde düşüklüğe yol açar. Bu nedenle vanadat'ın etki mekanizmasını hücresel düzeyde değerlendirmek daha kolaydır (5).

Vanadat'ın biyokimyasal yönden en önemli etkinliği ise izole kardiak hücre membranı preparatlarında Na^+/K^+ -ATPaz aktivitesini inhibe etmesidir. Sıçanlarda kalp dokusundan izole edilen enzim üzerinde ouabainden bile daha güçlü inhibititon oluşturur. Na^+/K^+ -ATPaz enzimi membranda Na^+ ve K^+ un birbirine ketnetlenmiş olarak oluşan aktif transpotrundan sorumlu sodyum pompasının esasını oluşturduğundan, vanadat'ın izole enzim üzerindeki etkinliğine bakılarak intakt kardiak preparatlarda da bu iyonların membran transportunu aynı şekilde etkileyeceğini düşünmek mantıksal bir yaklaşımdır(25). Kaldı ki vanadat, intakt eritrositlerde de sözkonusu enzimi inhibe eder ve K^+ uptake'sini azaltır(26). Ancak, sıçanda intakt kardiak hücrelerde K^+ uptake'sini inhibe etmez(27). Öte yandan, kültürlenmiş sıçan myokard hücrelerinde hem Na^+/K^+ -ATPaz etkinliğini hem de K^+ uptake'sini arttırır. Başka bir deyimle, vanadat izole kardiak hücre membranında Na^+/K^+ -ATPaz'ı inhibe eder, ne varki intakt kardiak preparatlarda tersine stimulan etki gösterir. Bu bulgulara dayanarak vanadat'ın pozitif inotropik etkisinin Na^+/K^+ -ATPaz enzimiyle ilişkili olduğunu söyleyebilmek olası değildir. Öte yandan sözü edilen bulgular subselüler hücre fraksiyonlarından elde edilen sonuçların olduğu gibi intakt hücrelere yansıtılmasının çok hatalı olabileceği konusunda da araştırmacıları uyarmaktadır(5).

Yukarıdaki çelişkili durumun açıklanması şu şekilde yapılmaktadır: Hücreçi vanadyum büyük bir olasılıkla "vanadil" şeklinde proteinlere bağlanmaktadır ve vanadil de Na^+/K^+ -ATPaz üzerinde inhibitör etkinlikten yoksundur(28,29,30). Ashında, parçalanmış hücre membranı preparatlarında işaretli vanadat'ın enzimi inhibe ettiği gösterilmiştir ancak hücre içine geçince vanadil'e dönüştürüldüğünden intakt preparatlarda sodyum pompası inhibe etmez. Vanadat'ın insan eritrositlerinde glutation tarafından vanadil'e dönüştürüldüğü saptanmıştır(31). Glutation'un çok sayıda hücrede oldukça yüksek konsantrasyonlarda (3-5 mM) bulunduğu gözönüne alırsa, en azından intakt myokard hücrelerinde Na^+/K^+ -ATPaz'ın vanadat'tan neden etkilenemediği anlaşılabılır.

Vanadat'ın pozitif inotropik etkisine ilişkin bir başka yaklaşım ise Ca^{2+} kanallarıyla ilgili olmalıdır. Vanadat'ın izole sıçan atrial preparatında kas kontraksiyonu için gerekli Ca^{2+} girişini artırdığı bunun yanında izole kobay atrial kas preparatında ise "yavaş Ca^{2+} kanallarını" inhibe ettiği saptanmıştır(27). Mekanizması bilinmemekte birlikte vanadat'ın bu etkileri sonucu sıçanda hücreçi Ca^{2+} düzeylerinin artması pozitif inotropik etkiye, kobayda ise hücreçi Ca^{2+} düzeylerinin azalması negatif inotropik etkiye yol açmaktadır.

Izole sıçan yağ hücreleri membranı ve kobay kardiak hücre membranlarında vanadat'ın doza bağımlı olarak adenilat siklazı stímüle ettiği saptanmıştır(32,33). Vanadil'in ise bu tür bir etkinliği yoktur (34). Vanadat'ın adenilat siklaz enzimini aktive ettiği saptandıktan sonra yoğunlaştırılan çalışmalar, bu bulguya paralel olarak hücreçi siklik AMP düzeylerinde yükseliğini göstermiştir. Adrenalin, glukagon ve histamin gibi çok sayıda endojen madde kalp üzerindeki etkilerini siklik AMP aracılığıyla oluşturduklarından bu bulgu önemlidir. Buna dayanarak vanadat'ın pozitif inotropik etkisinin, hücreçi siklik AMP düzeylerindeki artışın bir sonucu olduğu düşünülebilir. Ancak

vanadat'ın siklik AMP'yi artıracı etkinliğinin izoprenalin'e oranla düşük olması, ayrıca hem atrial hem de ventriküler kasta —kardiak etkilerinin farklı olmasına karşın— adenilat siklaz üzerinde aynı yönlü etki göstermesi, bu varsayımlın da geçerliğine gölge düşürmektedir(5,15).

İnsülin, Na^+ ve K^+ iyonlarının geçişini etkileyerek hücreçi K^+ konsantrasyonlarının ise azalmasına yol açar. İnsülin'in bu etkinliğinin membran permeabilitesinde oluşturduğu değişiklikten kaynaklandığı sanılmaktadır(35-37). Sıçanda kalp kası hücrelerinde vanadat da insülin-benzeri bir etkiyle K^+ girişini artırarak hücreçi K^+ düzeylerini yükseltir, buna karşın Na^+ düzeylerini azaltır(38).

Vanadat'ın insülin-benzeri etkinliği yalnızca Na^+/K^+ transportuna kısıtlı kalmaz. Bu etkisinden başka sıçanların yağ dokusunda hücrelerinde glukoz transport ve oksidasyon ile glikojen sentez aktivitesini artırır(39,40,41). Ayrıca, insülin gibi vanadat'ın da yağ hücresi membranında ve endoplazmik retikulumunda Ca^{2+} transport sistemlerini inhibe ettiği yeni gösterilmiştir(42). İnsülin'in moleküler düzeyde etki mekanizması henüz bilinmemedikinden vanadat'ın da insülin-benzeri etkilerinin mekanizmasına getirilen yaklaşımlar genellikle spekulatifdir ayrıca biyolojik önemi de henüz saptanmamıştır.

Vanadyum bileşikleri, çelişkili görünümesine karşın incelenen doku ve hücre tiplerine bağlı olarak Na^+/K^+ transportunu inhibe ya da stímüle etmektedir(38). Vanadyum eğer + 5 oksidasyon basamağında bulunuyorsa Na^+/K^+ -ATPaz'ın etkin bir inhibitördür ve digital-benzeri etkinlik gösterir(28). + 4 oksidasyon basamağında ise bu enzimin güçlü bir stímulanıdır ve insülin-benzeri etkinlik gösterir (40). Bu nedenle hücrenin vanadat'ı vanadil'e dönüştürme kapasitesine bağlı olarak ya digital-benzeri inhibitör ya da insülin-benzeri stimulan etkisi ortaya çıkar.

Na^+/K^+ -ATPaz'ı inhibe ettiği saptandıktan sonra vanadat'ın sodyum pompası fizyolojik bir inhibitörü ve bir tür endojen kardiotonik glikozid işlevi gordüğü düşünülmüştür. Öte yandan kardiotonik

glikozidlerin henuz bütünüyle anlaşılması-

yan etki mekanizmalarının açıklığa ka-

vüsturulmasına katkısı olacağının da samı-

mıştır. Ne var ki, yukarıda belirtilen ne-

denlerden ötürü her iki yaklaşım da çarpıcı

birer görüş olmaktan öteye gidememiş-

tir. Vanadat'ın kalpteki pozitif inotropik

etkisi yanıtlanmamış bir soru olarak kal-

maya devam etmektedir. Vanadat'ın bu

etkinliği yalnızca *in vitro* deneylerde gös-

terilebilmekte, *in vivo* çalışmalarla özel-

likle koroner arterler üzerindeki belirgin

vazokonstriktör etkisi nedeniyle negatif

inotropik etkinliği öne çıkmaktadır. Bu

nedenle intakt hayvanlarda pozitif inotropik

bir ajan olarak rol oynamadığından

izole kardiak preparatlardaki etkisinin

önemi tartışmaya açık bir biçimde dur-

maktadır. Sonuç olarak vanadat'ın insan-

larda esansiyel olup olmadığına anlayabil-

mek için öncelikle kalp fonksiyonları ve

metabolizması üzerindeki etkilerinin iyice

anlaşılması gerekmektedir.

KAYNAKLAR:

- Cantley, L.C.Jr., Josephson, L., Warner, R., Yanagisawa, M., Lechene, C., Guidotti, G.: Vanadate is a potent (Na,K)-ATPase inhibitor found in ATP derived from muscle. *J. Biol. Chem.* 252, 74-21-7423, (1977).
- Simons, T.J.P.: Vanadate, a new tool for biologist. *Nature* 281, 337-338, (1979).
- Schwartz, A.: Is the cell membrane Na^+/K^+ -ATPase enzyme system the pharmacological receptors for digitalis? *Circulation Res.* 39, 1-7, (1976).
- Hackbarth, I., Schmitz, W., Scholz, H., Erdmann, E., Krawitz, W., Phillip, G.: Possible inotropism of vanadate in cat papillary muscle. *Nature* 275, 67, (1978).
- Erdmann, E., Werdan, K., Krawietz, W., Schmitz, W., Scholz, H.: Vanadate and its significance in biochemistry and pharmacology. *Biochem. Pharmacol.* 33, 945-950, (1984).
- Nielsen, F.H., Sandstead, H.H.: Are nickel, vanadium, silicon, fluorine and tin essential for man? *Am. J. Clin. Nutr.* 27, 515-520, (1974).
- Myron, D.R., Zimmermann, T.J., Shuler, T.R., Klevay, L.M., Lee, D. E., Nielsen, F.H.: Intake of nickel and vanadium by humans. A survey of selected diets. *Am. J. clin. Nutr.* 31, 527-531, (1978).
- Schroeder, H.A., Balassa, J.J., Tipton, L.H.: Abnormal trace metals in man-vanadium. *J. chron. Dis.* 16, 1047-1071, (1963).
- Dreisbach, R.H. (Ed.): *Metallic Poisons, Handbook of Poisoning'de,* Lange Med. Publ., Los Altos, California (1974) s. 193-220.
- Dick, D.A.T., Dick, E.G., Naylor, G.J.: Plasma vanadium concentration in manic depressive illness. *J. Physiol.* 310, 24P, (1981).
- Bello-Reuss, E.N., Grady, T.P., Mazumdar, D.C.: Serum vanadium levels in chronic renal disease. *Ann. intern. Med.* 91, 743, (1979).
- Thürauf, J., Syga, G., Schaller, K.H. Felduntersuchungen zur beruflichen Vanadium-Exposition., *Zbl. Bakt. Hyg.* 168, 273-290, (1979).
- Borchard, U., Fox, A.A.L., Greeff, K., Schlieper, P.: Negative and positive inotropic action of vanadate on atrial and ventricular myocardium. *Nature* 279, 339-341, (1979).
- Takeda, K., Temma, K., Akera, T.: Inotropic effects of vanadate in isolated rat and guinea-pig heart under conditions which modify calcium pools involved in contractile activation. *J. Pharmacol. Exp. Ther.* 222, 132-139, (1982).
- Grupp, G., Grupp, I., Johnson, C.L., Wallick, E.T., Schwartz, A.: Effects of vanadate on cardiac contraction and adenylate cyclase. *Biochem. biophys. Res. Commun.* 88, 440-447, (1979).
- Jackson, D.E.: The pharmacological action of vanadium. *J. Pharmacol. Exp. Ther.* 3, 477-514, (1912).
- Hackbarth, I., Schmitz, W., Scholz, H., Wetzel, E., Erdmann, E., Krawietz, W., Phillip, G.: Stimulatory effect of vanadate on cyclic AMP

- levels in cat papillary muscle., Biochem. Pharmacol. 29, 1429-1432, (1980).
18. Hackbarth, I., Schmitz, W., Scholz, H., Erdmann, E., Krawietz, W., Philipp, G.: Positive inotropism of vanadate in cat papillary muscle., Nature 275, 67, (1978).
 19. Balfour, W.E., Grantham, J.J., Glynn, I.M.: Vanadate stimulated natriuresis., Nature 275, 768, (1978).
 20. Roman, R.J., Bonventre, J.V., Silva, P., Lechene, C.: Sodium orthovanadate diuresis in man., J. Pharmacol. Exp. Ther. 218, 168-174, (1981).
 21. Mills, I.H., Newport, P.A.: Renal vasoconstriction, hypertension and fall in urinary osmolality produced by arterial vanadate infusion., J. Physiol. 296, 92P, (1979).
 22. Larsen, J.A., Thomsen, O.O.: Vascular effects of vanadate. Bas. Res. Cardiol. 75, 428-432, (1980).
 23. Rapp, J.P.: Aortic responses to vanadate: independence from (Na, K) -ATPase and comparison of Dahl salt-sensitive and salt resistant rats., Hypertension 3, 1168-172, (1981).
 24. Bell, M.V., Kelly, K.F., Sargent, J. R.: Sodium orthovanadate, a powerful vasoconstrictor in the gills of the common eel, anguilla-anguilla., J. mar. biol. 59, 429, (1979).
 25. Skou, J.C.: Enzymatic basis for active transport of Na⁺ and K⁺ across cell membrane., Physiol. Rev. 45, 596-617, (1965).
 26. Cantley, L.C., Resh, M.D., Guidotti, G.: Vanadate inhibits the red cell (Na⁺,K⁺) ATPase from the cytoplasmic side., Nature 272, 552-554, (1978).
 27. Takeda, K., Akera, T., Yamamoto, S., Shieh, I.-S.: Possible mechanisms for inotropic actions of vanadate in isolated guinea-pig and rat heart preparations., Naunyn-Schmiedeberg's Arch. Pharmac. 314, 161-170 (1980).
 28. Cantley, L.C.Jr., Aisen, P.: The fate of cytoplasmic vanadium., J. biol. Chem. 254, 1781-1784, (1979).
 29. Grantham, J.J., Glynn, I.M.: Renal Na, K-ATPase: determinants of inhibition by vanadium., J. Am. Physiol. 236, F530-535, (1979).
 30. Vyskocil, F., Teisinger, J., Dlouha, H.: The disparity between effects of vanadate (V) and vanadyl (IV) ions on (Na⁺-K⁺)-ATPase and K⁺-phosphatase in skeletal muscle., Biochem., biophys. Res. Commun. 100, 982-987, (1981).
 31. Macara, I.G., Kustin, K., Cantley, L.C.Jr.: Glutathione reduces cytoplasmic vanadate. Mechanism and physiological implications. Biochim. biophys. Acta 629, 95-106, (1980).
 32. Schwabe, U., Puchstein, C., Hannemann, H., Söchtig, E.: Activation of adenylate cyclase by vanadate., Nature 277, 143-145, (1979).
 33. Krawietz, W., Werdan, K., Erdmann, E.: Stimulatory effect of vanadate on adenylyl cyclase of cardiac tissue., Biochem. Pharmacol. 28, 2517-2520, (1979).
 34. Schmitz, W., Scholz, H., Erdmann, E., Krawietz, W., Werdan, K.: Effect of vanadium in the + 5, + 4 and + 3 oxydation states on cardiac force of contraction, adenylate cyclase and (Na⁺-K⁺)-ATPase activity. Biochem. Pharmacol. 31, 3853-3860, (1982).
 35. Czech, M.P.: Molecular basis of insulin action., Annu. Rev. Biochem. 46, 359-384, (1977).
 36. Clausen, T., Kohn, P.G.: The effect of insulin on transport of sodium and potassium in rat soleus muscle., J. Physiol. 265, 19-42, (1977).
 37. Zierler, K.L., Rogus, E.M.: Rapid hyperpolarization of rat skeletal muscle induced by insulin., Biochim. biophys. Acta 640, 687-692, (1981).
 38. Werdan, K., Bauriedel, G., Fischer, B., Krawietz, W., Erdmann, E., Schmitz, W., Scholz, H.: Stimulatory (insulin-mimetic) and inhibitory (ouabain-like) action of vanadate on potassium uptake and cellular sodium and potassium in heart cells in culture., Biochim. biophys. Acta 687, 79-93, (1982).
 39. Dubyak, G.R., Kleinzeller, A.: The insulin-mimetic effects of vanadate in isolated rat adipocytes., J. biol. Chem. 255, 5306-5312, (1980).
 40. Shechter, Y., Karlish, S.J.D.: Insulin-like stimulation of glucose oxy-

- dation in rat adipocytes by vanadyl (IV) ions., Nature 284, 556-558, (1980).
41. Tamura, S. Brown, T.A., Whipple, J.H., Fujita-Yamaguchi, Y., Dubler, R.E., Cheng, K., Larner, J.: A novel mechanism for the insulin-like effect of vanadate on glycogen synthase in
- rat adipocytes., J. biol. Chem. 259, 6650-6658, (1984).
42. Delfert, D.M., McDonald, J.M.: Vanadyl and vanadate inhibit Ca^{2+} transport systems of the adipocyte plasma membrane and endoplasmic reticulum., Arch. Biochem. Biophys. 241, 665-672, (1982).